

Underbilag til Bilag III.

Leif Gamborg, E. Langkilde,
Højesteretssagfører. Overretssagfører.

Georg Ramm, J. A. Melchior,
Landsretssagfører. Landsretssagfører.

Svend Allin,
Landsretssagfører.

Til Udvalget, der behandler Forslag til Lov om Ændring i Lov angaaende privat Arbejdsanvisning, Rigsdagen.

Idet jeg henviser til de af mig over for det ærede Udvalg den 19. f. M. fremførte Betragtninger, tillader jeg mig herved paa Vegne Fru N. Refstrup, Ahlefeldtsgade 18, Fru M. Jønsson, Nybrogade 6 og Hr. Svend Koefoed Jensen, Gl. Kongevej 80, at fremkomme med følgende:

I Bemærkningerne til Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 185 af 20. Maj 1933 angaaende privat Arbejdsanvisning fremhæves det som noget urimeligt, at de arbejdssøgende skal erlægge en særlig Afgift til disse private Kontorer.

Hertil maa det være mig tilladt at bemærke to Ting:

For det første er det jo en *frivillig Sag* for de arbejdssøgende, om de vil søge Arbejde gennem de private Kontorer, eller de foretrækker de offentlige (kommunale) Kontorer, der anviser gratis, eller Anvisning gennem deres Fagforening, hvad jo ogsaa er gratis. Der synes saaledes allerede i den bestaaende Ordning at være aabnet fuldt ud tilstrækkelig Adgang til gratis Anvisning for dem, der maatte ønske det.

For det andet er *Prisen ganske minimal og fastsat af Kommunalbestyrelsen* med Justitsministeriets Godkendelse, se saaledes for Frederiksbergs Vedkommende vedlagte Afskrift af Skrivelse fra Justitsministeriet til Frederiksberg Kommunalbestyrelse af 7. April 1920. Det skal dog her for en Ordens Skyld bemærkes, at disse Takster kun tager Sigte paa egentlig Tyende. For saa vidt angaar arbejdssøgende, der ikke er Tyende, andrager Gebyret 10 pCt. af den første Maa-neds Løn (dersom vedkommende selv bekoster sit Logis, fradrages 25 Kr. i Lønnen som Ækivalent for Boligen, inden de ovenfor nævnte 10 pCt. beregnes). Men ogsaa i disse Tilfælde maa det sikkert indrømmes, at der ikke paa nogen Maade er Tale om urimelige Afgifter til Fæstekontorerne for den Virksomhed, disse udøver.

Det anføres dernæst i Bemærkningerne til Lovforslaget, at de, der opnaar Ansættelse gennem de private Kontorer, ofte faar ringere Vilkaar, end hvis Ansættelse sker gennem de offentlige Kontorer.

Heroverfor maa det være mig tilladt eksempelvis at pege paa den Stigning, der er sket for i hvert Fald et af de ovennævnte tre Kontorer: De Personer, som Herr Svend Koefoed Jensen i Aarene 1930—1937 anviste Plads, fordeler sig paa følgende Maade:

1930	1 530 Personer
1931	1 671 —
1932	1 891 —
1933	1 754 —
1934	2 031 —
1935	2 241 —
1936	2 288 —
1937	2 639 —

Det vil heraf fremgaa, at Antallet af Personer, der har faaet anvist Plads gennem Bureauet, i Løbet af 8 Aar er blevet næsten fordoblet, ligesom det vil ses at Tallene, bortset fra et enkelt Aar, viser *stadig Stigning*. Man tør sikkert tage disse Tal som et Udtryk for Tilfredshed blandt de Personer, der har faaet anvist Plads gennem Kontoret, da en Utilfredshed selvfølgelig altid — og ikke